

ชื่อเรื่อง สมรรถนะที่เอื้อต่อการปฏิรูปการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
จังหวัดหนองคาย

ผู้วิจัย นางจันทิมา อมันตกุล ปริญญา ค.ม. (การบริหารการศึกษา)

กรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.सानิตย์ ภายผาด ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนา ศิรินาม กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญญา บุรีรัตน์ กรรมการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2549

บทคัดย่อ

สมรรถนะ (Competence) เป็นเครื่องบ่งชี้ประสิทธิผลของความสำเร็จในการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถที่แท้จริง จึงต้องมีการทบทวนตรวจสอบกันอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับความเปลี่ยนแปลงแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับ เพื่อจัดอันดับและเปรียบเทียบสมรรถนะที่เอื้อต่อการปฏิรูปการศึกษาที่เป็นจริงและที่คาดหวังตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 และ 4 จังหวัดหนองคาย ที่มีระดับการศึกษาและอายุการดำรงตำแหน่งต่างกัน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่เปิดสอนในช่วงชั้นที่ 3 และ 4 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาที่หนองคาย เขต 1 เขต 2 และเขต 3 จำนวน 57 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สมรรถนะทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะอื่น มีค่าอำนาจจำแนกเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงระหว่าง .49 - .83 และที่คาดหวัง .24 - .62 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98 และ .94 ตามลำดับ และตอนสุดท้ายเป็นคำถามแบบปลายเปิดเกี่ยวกับสมรรถนะที่ผู้บริหารจำเป็นต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน และวิธีพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบสมรรถนะโดยใช้ t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะที่เอื้อต่อการปฏิรูปการศึกษาที่เป็นจริงโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

คือด้านจิตพิสัย ด้านคุณลักษณะอื่น ด้านความรู้ และด้านทักษะ ส่วนสมรรถนะที่เอื้อต่อการปฏิบัติการศึกษาที่คาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านจิตพิสัย ด้านคุณลักษณะอื่น ด้านความรู้และด้านทักษะ

2. สมรรถนะที่เอื้อต่อการปฏิบัติการศึกษาที่เป็นจริงกับที่คาดหวังของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน

3. สมรรถนะที่เอื้อต่อการปฏิบัติการศึกษาที่เป็นจริงของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุการดำรงตำแหน่งต่างกัน มีสมรรถนะที่เป็นจริงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะอื่น ส่วนด้านความรู้ไม่แตกต่างกัน

4. สมรรถนะที่เอื้อต่อการปฏิบัติการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีสมรรถนะที่คาดหวังไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุการดำรงตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะที่เอื้อต่อการปฏิบัติการศึกษาที่คาดหวังไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติการศึกษามุ่งบรรลุเป้าหมาย จึงควรนำตัวชี้วัดสมรรถนะที่เอื้อต่อการปฏิบัติการศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

TITLE Competence Which Helps in Educational Reform of Administrators of
Basic Educational Institutions in Nong Khai Province

AUTHOR Chanthima Amantakun **DEGREE** M.Ed. (Educational Administration)

ADVISORS Associate Professor Dr. Sanit Kayapard Chairman
Assistant Professor Rattana Sirinam Committee
Assistant Professor Kanya Burirat Committee

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2006

ABSTRACT

Competence is an indicator of effectiveness of success in task performance which can reflect actual ability, therefore there must be earnest and continual revisions and examinations by giving the importance to changes even a slight change. Thus the purposes of this study were to examine the ranks, to rank, and to compare competence which could help in actual and expected educational reform according to the opinions of basic educational institution administrators in the third and fourth intervals in Nong Khai province regarding their differences in level of education and the number to years in the position. The population used in this study consisted of 57 administrators of educational institutions which offered the third and fourth intervals under the Offices of Nong Khai Education Service Area Zones 1, 2 and 3. The instrument used for collecting data was a rating-scale questionnaire on all the 4 aspects of competence: cognitive domain, affective domain, psycho-moter skill domain, of other characteristics: with discriminating powers of authenticity ranging between .49 and .83 and those of expectations ranging between .24 and .62 ; and reliabilities of .98 and .94 respectively. And in the last part of the questionnaire were open-ended questions on the competence which the administrators had to develop urgently and on how the administrators developed their competence. The statistics used for

analyzing data were percentage, mean, and standard deviation; and t-test (independent samples) was employed for comparing competence.

The results of the study were as follows:

1. The competence which could help in actual educational reform as a whole was at a high level. When each aspect was considered, the competence was found to be at a high level in every aspect. They were in this order from the highest to the lowest mean: affective domain, domain of other characteristics, cognitive domain, and psycho-motor skill domain. However, the competence which could help in expected educational reform as a whole was found to be at the highest level. When each aspect was considered, the competence was found to be at the highest level in every aspect. They were in this order from the highest to the lowest mean: affective domain, domain of other characteristics, cognitive domain, and psycho-motor skill domain.
2. The competence which could help in actual and expected educational reform of the educational institution administrators as a whole showed differences at the .01 level of statistical significance. When each aspect was considered, it was found that there were differences at the .01 level of statistical significance in every aspect.
3. The competence which could help in actual educational reform of the educational institution administrators with different levels of education showed differences at the .05 level of statistical significance. When each aspect was considered, the competence was found to be at the .05 level of statistically significant differences in every aspect. However, the educational institution administrators with different numbers or years in the position showed different actual competence at the .05 level of statistical significance. When each aspect was considered, it was found that their competence was different at the .05 level of statistical significance in these 3 aspects: affective domain, psycho-motor skill domain, and domain of other characteristics; while in cognitive domain there was not a difference.

4. The competence which could help in educational reform of the educational institution administrators with different levels of education did not show a difference in expected competence. When each aspect was considered, no differences were found. However, the educational institution administrators with different numbers of years in the Position did not show different opinions concerning the competence which could help in Expected educational reform.

Therefore, in order to have the educational reform achieve the goals these researcher-developed indicators of the competence which could help in educational reform should be implemented in examining qualifications of educational institution administrators for developing necessary competence to originate their efficiency and effectiveness in the future.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY